

СТАНИСЛАВІВСЬКЕ СЛОВО

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ В ТИЖДЕНЬ

Рік II.

Станиславів, неділя 19 квітня 1942.

Ч. 44 (85).

В УРОДИНИ ВОЖДА

11 листопада 1918 року був днем великого упокорення й упадку Німеччини. Німеччина була розшматована версальським диктатом, який відірвав від неї найкращі й найбільші промислові частини, як басейн Заари (Saargebiet) і басейн Рури (Ruhrgebiet), Шлезьк, Данціг та викроїв у її живому тілі коридор, що розривав її на дві частини, вложивши до того на неї відповідальність за спричинення війни.

Переможці заборонили частинам німецького народу, що стреміли до об'єднання в одній державі думати про те, а щоб німецький народ не упігнувся сам за свої права, розброїли його, заборонили йому мати власну флоту і армію.

Наслідки міжнародного положення Німеччини відобразилися всередині. Пригноблена репарациями, що тягли з неї останні соки, країна тонула в безробітті і нужді. Зневірений народ став шукати рятунку в комунізмі. Край стояв на передодні комуністичної революції.

Та в тому грізному моменті Провидиця Боже послало Німеччині мужа, що відіграв переломову роль в долі не тільки Німеччини, але й цілої Європи, — мужа, що потрапив здійснити довго деліані мрії всіх народів, покритих версальським диктатом та й його надбудівками.

Адольф Гітлер — ім'я того мужа, містечко Браунау (Braunau) над Іном родинним його місцем. Прийшов він на світ дня 20 квітня 1889 р., в родині дрібного митного урядника.

В 16-ім році життя став він круглим сиротою. Свою сирітську ренту переказує він сестрі, а сам з твердим бажанням стати „чимсь“ їде до Відня. Тут тяжко заробляє на скромний кусень хліба, як помічник при будовах, а попри те працює над доповненням своєї освіти, якої не міг закінчити через смерть батьків.

В 1912 р. переходить він до Мюнхену. В тому часі в нього вже вироблена твердо свідомість, що всі Німці повинні твердо стремити до об'єднання в одній державі.

Після вибуху світової війни, як один з перших охотників, відходить на фронт і цілу війну проводить в окопах. З кінцем війни він від

отруйного газу мало що не тратить зору. Та ані це, ані інші востанні переживання не прибили його так, як вістка про капітуляцію Німеччини. Та він не тратить надії. Об'єднує довкола себе невеличкий гурток людей, що думають так, як він, і вони беруться з самовідреченням до, як здавалося, безнадійного діла — рятунку Німеччини.

„Німеччино, збудись!“ — лунає грімко його голос. Своїм грімким словом він розбуджує сонних, кри-

ську партію, а з другої сторони проти безсердечного капіталізму, що дає можливість одиниці наживатися навіть на трупах ближнього. А звідси ідея соціальної справедливості, яка каже, що не може підвестись народ, якого половина живе в безпросвітній нужді, і яка робить світ працюючих осередком уваги суспільності. Ось слова Фірера:

„У мойому житті не буду більше гордим понад те, коли при кінці моїх днів зможу сказати: для ні-

ливості ідей, без жадного насилля, як говорив Фірер, „найдемократичнішим у світі способом“, бо через вибори, здобув він владу.

Під проводом Фірера — скорими кроками прийшло відродження Німеччини. Зліквідовано жидівство, здавлено комунізм, зліквідовано безробіття, створено армію й воєнну флоту. Народ, перенятий ідеєю Фірера, двигнувся до зірвання кайданів, наложених версальським диктатом.

Об'єднання Австрії, Судетів, Клайпеди, — це мирні успіхи того відродження.

Вкінці у вересні 1939 р. німецький народ піднявся до гігантського збройного чину, для остаточного скинення ярма, наложеного Версалем й до зrealізування пилонного постуляту Фірера — розторощення московсько-жидівського кольоса.

Роллю Адольфа Гітлера оцінюють належно не тільки німці, але й інші народи, а в першій ряді ми українці. Ми всі з запертим віддыхом слідили за розвитком його руху, за зростанням могутності Німеччини, бо тільки німецький народ міг нас увільнити від вікової польської і московсько-большевицької неволі. На ідеології Фірера виховувалося наше молоде покоління, розумюючи, що вона є єдино доцільна не тільки для німецького, але й для кожного іншого народу.

Зокрема ціле наше селянство по обох боках Збруча й Дніпра глибоко вірило, що тільки сильна Німеччина під проводом Адольфа Гітлера може повалити большевицько-жидівський режим і принести волю селянській праці на своїй ріді.

І ми не завелися, бо хоча на наших землях їде ще гігантна боротьба двох світів — то всетаки під ударом залізної німецької армії зломана вже сила наших ворогів і ми вже тепер бачимо, як реалізуються наші мрії й увесь український народ здобуває собі належне місце між народами Нової Європи.

Тому в день Уродин Вождя Фірера, ми всі Українці, разом з Німецьким Народом шлемо йому найщиріші побажання кріпкого здоров'я і сил до зrealізування Нової Європи, опертої на засадах Правди й Справедливості.

пять охлялих, запалив їх для своїх ідей.

Ці ідеї мають вирішити не тільки для німецького народу засаду справедливості, яка каже, що святим правом народу є право до об'єднання в одній державі й право до відповідного його величини й значчюю місця під сонцем.

Засада „Німеччина понад усе“ („Deutschland über alles“) — каже підпорядкувати добро особисте загальному і осередком усього не ставити ані одиниці, як це є в капіталістично-ліберальному устрою, ані класи чи партії, а тільки націю. Звідси боротьба з одної сторони проти комунізму, який божищем робить інтернаціональну пролетар-

ської держави виборів я німецького робітника!“

Засада виєліміновання з організму нації всіх чужих чужорасових домішок, зокрема жидівської, а над усе клич боротьби за відродження німецького народу, скинення пут, накинених версальським диктатом й за створення Німеччини, що була би рішальним чинником у світовій політиці — це були кличі, що зєднали йому мільйони маси німецького народу.

Ми могли слідкувати, як мимо репресій, від виборів до виборів зростало число його прихильників. Врешті вибори в січні 1933 р. дали йому в руки найвищу владу в державі. Так то лише силою перекон-

Губернатор Галичини Д-р Вехтер надіслав до Українського Краєвого Комітету у Львові таке писмо:

Німецький фронт на Сході під час надзвичайно твердої зими в тяжких боях і серед невисказаних нестач ударив нас всі наміри большевиків.

Він врятував Європу, а з нею також землі, на котрих Вам судилося вклати українську народність. З особливими вдоволенням можу ствердити, що це усвідомила собі переважна більшість українців області, що підлягає нашій опіці. З поміж всіх однак вдачності, яку оказало українське населення Галичини, найкращіше зворушує мене гарний вислід збірки воєнних і злизових речей, якої Ви підняли з власного почину. Повідомлено мене, що вислід збірки дав число 85.000, між тям 37.000 кожухів і 15.000 воєнних речей. Я знаю, що кожний поодинокий з тих датків для жертводавця був в часі гострих порозів правдивою жертвою.

Тим більше звязав оказану жертвенність українського населення в службі європейської оборонної боротьби, як добру заповідь для дальшого розвитку.

Току прийміть від мене, як заступника Державної Влади на тій області, вираз подяки і признання.

ВЕХТЕР Губернатор.

3 процесу в Анкарі

Турецька преса гостро накидується на турецькі суди за процес, який тепер ведеться в справі агентату на амбасадорів Півеня. А це є саме головним на те, що Москва була тут довшим співучасником. Річ наша, це не буде вжити жадного впливу на дальший хід процесу, який до решти адемактує підпольну роботу большевицьких агентів. В звязку з дальшим ходом процесу виходять на яку компромітуючі речі

для совєтського посольства в Анкарі. Обвинувачений большевик Павлов — як виходить зі збірань свідків — користувався безпосередньо перед атентатом саможос совєтського посольства. Авто мало російські реєстраційні знаки. Виявляється теж, що і інші обвинувачені мали безпосередні чи посередні звязки з большевицьким консулятом.

ХАРЧЕВЕ ПОЛОЖЕННЯ АНГЛІЇ

Нім-Лорський часопис „Таймс“ пише у звіті якогось американи з Лондону дружелюбно: „Перший раз від вибуху другої світової війни їдять німці більше та краще як англійці“. Склали з харчаних для біднішого населення та для середнього стану є майже порожні.

„Дейлі Експрес“ звітує про дуже поважне зменшення риб в Англії, якого не було більше як 40 років. Рибний армарок в Білінгстаті осляг цілими тижнями найбільше 5% своєїго нормального обороту. Країниці є майже порожні. Багато в них є цілими днями шкаріті. Директор одної фазової фірми, яка нормально мала тижневий оборот 3 тисячі фунтів, мала в останньому тижні оборот 47 фунтів. Цей директор подав як причину зменшення при добрих цінах, гарантованих міністерством, що майже понали, а ловає риб у Північному морі впала. (ти).

НІМЕЦЬКІ ЖУРНАЛІСТИ-ГЕРОЇ

Німецька звітодавча служба з фронту прийняла у цій війні вперше таку організаційну форму, яка до цього часу ніколи ще не була відома. Це т. зв. сотні воєнних звітодавців та пропагандистів. Як їх справжнє значення та яка їх справжня діяльність, про не свідчать такі цифри. До дня 31 березня 1942 р., отже впродовж 31 воєнних місяців, воєнні звітодавці надіслали до німецької преси 38 тисяч боєвих звітів; у тому самому часі вони зробили поверх одного мільона фронтних світлин, між ними около 40 тисяч колірних світлин. Цією своєю діяльністю німецькі воєнні кореспонденти прислужилися не тільки пресі, але створили своєрідний скарб історичних документів. Рисівники із пропагандистичних ситень створили яких 4 тисячі оригінальних рисунків із фронтного життя та фронтних дій. Фільмова стрічка, яка від першого дня війни

Кнут Гамсун про Рузвельта

„Deutscher Dienst“ подає за часописом „Берлін-Рим-Токіо“ статтю славного шведського письменника Кнута Гамсуна „Здійснена дружба“, в якій він між іншим пише:

Коли англійці заклали союз зі совєтами, вони мали в запасі ще три підготовати людей та зброю, бо ті союзники мали перед собою велику війну. Большевики хотіли рятувати свою світову державу. Німеччина мала бути знищена, навіть якщо пропала б ціла Європа. Що вони мусіли б посвятити мільони жовнів, що ціле культурне життя Європи мусіло б вигаснути, а вона сама знову попати у варварство, це не мало значіння ані для обох союзників, ані для Америки.

Не було б слушно забувати на цю третю. Вона сама вважала б себе за дуже покритжену, коли б не могла причинитися до упадку Європи. Інке-Рузвельт, це гідний член заговору, може найгідніший з усіх трьох. У своїм минулому має він багато на сумлінні. Неспростувані повідомлення американських часописів говорять про його ганебні вчинки: що його публічно приловлено на брехні, що йому доказано фальшування документів, що він виборчими промовами вивів у поле свій народ, що він державними грошми підкупив частину преси, щоб вона заступалася за його політичні війни.

Рузвельт є президентом Зєдинених Держав, а його народ мабуть вважає це за прекрасне, що голова держави не звязав на товариській формі більше цивілізованої Європи. Рузвельт може на них свистати, бо він є президентом великої країни. Про загально прийняті речі, як от, щоб заховувати до певної міри особисту охайність, щоб триматися відповідно далеко від всякого лайдацтва, президент Рузвельт не потребує нічого знати, а все таки буде користуватися поважанням свого народу. Гітлер оголосив одну зі своїх великих нірнберських промов, яку слухав цілий світ — президент Рузвельт її не чув. Йому не залежало й на тім, щоб зараз же дістати переклад. Ні, він подав через пресу до відома, що він затикає собі вуха. Коли його запитали на пресовому зібранні, чи він читав промову полковника Ліндберга, він відповів лише: „пощо“.

Справді великий чоловік той Рузвельт. Він не інтересується, коли Гітлер десь там в Європі вделює промову. Прямо в Європі вделює дорогою той жид, оплачуваний жидівськими грошми, той провідник дух американської війни за золото та потугу жидівства.

Зійшлися три мужі й радили, як знищити гітлеризм у цілому світі та як Німеччині зламати хребта. Але відразу не могли вони затримувати, бо за зневадженням Німеччиною стояла величезна частина Європи. Кожний з тих трьох будував свої воєнні досягнення на помочі других, оба перші кликали за поміччю Рузвельта, а Рузвельт вишахрував політичним ошуванством поміч від Південної Америки. Це була ціла система допоміжних акцій. Але вона була потрібна. Німеччина виявилася безсоромно сильним противником. Вона вибила з сил одного противника по другім, аж вкінці остався третій, найпотужніший, який ще не зміряв своїх сил з Німеччиною Гітлера. Що він зробив для загальної справи? дуже багато. Він привластив собі бази на всіх морях, озброїв гарматами торговельні кораблі, зажадав та дістав від слухняного конгресу нове застановлення так званого „закона про нейтральність“. Тепер має він вільну дорогу для експедиційного корпусу до Європи.

Евакуація індійських міст

Згідно з відомостями з Калькути, з міста евакуовано 750.000 осіб. В найближчій часі має залишити місто дальших 250.000 людей, тому що Калькуту хочуть фортифікувати. З Мадрасу виселено дотепер 130.000 осіб: дальших 175.000 ще мають незабаром виїхати. Крім цього генерал Вовель зарадив перевезення всіх транспортних середників до нутра краю.

В. ПРИДУН

ПРОТИДЕРЖАВНИЙ ЗЛОЧИН

„Брусаліме, Брусаліме, що побивав посланців і покаменував посланців до Тебе! Сидіти раз хотів я вібрати дитя твоє, як курка збирає курчат своїх під крила, я не схотів!“

Сказок від св. Матвія, ХХІІІ ст.

Дня 7 квітня ц. р. минуло 602 роки з того часу, коли боярська олігархія за часів Галицько-володимирської держави, підготувавши відповідно „публічну оліцію“, зопустила страшну злочину: дня 7-го квітня 1340 р. отруїла свого короля і тим фактом, своїми власними руками збурили українці свою державність, віддаючи українські землі під чужу займанщину.

За цей страшний злочин, поповнений на освічений особі свого володаря, до нього покутус український народ.

Брак єдності, безнастанні інтриги, змови, „татарські люди“ й боярська анархія — ось що точило й відкопувало Галицьку князю державу, а врешті запропастило на

сотки літ наше державницьке існування.

Зокрема найгірнішою була внутрі держави боярська анархія, проти якої аж п'ять разів боровся Данило, доки не зломив її і не засів на батьківському престолі в Галичі та в найтіснішому порозумінню і в згоді з братом Васильком поширив своє володіння на Київщину і тим чином відбудував одностайну українську державу.

Однак цей успіх прийшов запізно, бо на незакріплену ще державність впала татарська навала і підтала її смертельно. Успішно було те, що анархічно успіблене боярство, взоруючись на найгірший частині польської і мадзьської шляхти, замість напочатку допомогти Данилові скріпити українську державу, воно боролось проти нього, ослаблювало силу української держави і хоч потім Данилові вдалося її відбудувати, однак було вже запізно.

Ослаблена татарськими напада-

ми Галицько-Володимирська держава ще більш підупала, коли за володіння Данилового сина, Льва, Волинь відділилась від Галичини, бо князі цих країв не жили вже зі собою так дружньо, як Данило з Васильком.

Щойно Данилів внук Юрій І „король Руси, князь Волині“ обєднав Галичину з Волинню і тим скріпив державний організм. Взагалі володіння Юрія І було для держави часом мирного розвою. Сини Юрія І — Андрій і Лев ІІ правили спільно і намагалися здійснити мрію свого прадіда Данила — об'єднати Східну Україну з Західною, однак обидва погибли в боротьбі за Київ, який хотіли увільнити від татарів. Смерть Данилових правників була для Західної України смертельним ударом, бо з їх смертю вигасла мужеська лінія королівського роду Романовичів.

Тепер покликано на престіл сестринця погибших під Києвом — Болеслава Тройденевича Мазовецького, який під іменем короля Юрія ІІ став княжити в Галичі, прийнявши грецьку віру. Але він стягнув на себе ненависть боярської олігархії, яка недоволена була королем

Юрієм ІІ за те, що він не хотів повинуватися боярській самоволі. Невдоволення бояр стали фабрикувати та поширювати всякі клевети, що Юрій ІІ в „поляк“, що покинув православну віру, що спроваджує чужинців на Україну та дає їм всякі права, а українців легковажить.

Щодо польонофільства, то ціла політика Юрія ІІ протестує проти того. Король ІІ був у тіснім союзі з пруським Орденом проти Польщі в р. р. 1325, 1327, 1334, а навіть наводив татарів в р. 1337 на Польщу. (Диви: „Українська Історія“ С. Томашівського ст. 111). А коли польський король Казимир старався розірвати цей союз Юрія ІІ з Прусами, то король Юрій ІІ видав в р. 1332 грамоту, в котрій пише, що приязнь з Прусами є ненародна і від часу Романа та що він відновлює союз, щоби „затулити рот тим, що виють та брешуть на цей союз і силкуються його розірвати“. („Історія України“ В. Будзиновського ч. І ст. 148).

Внаслідок такої політики Юрія ІІ, польський король Казимир заключив союз проти Юрія ІІ з мадзьським королем і ще перед смертю Юрія ІІ в р. 1339 оба сусіди за-

Звідолення Верховної Команди

З Головної Квартири Фірера 17 квітня 1942 р.

На середньому відтинку східного фронту ворог повів на одному місці наступ з більшими силами. Наступ відбито. Також дальші місцеві наступи противника на середньому і північному фронтовому відтинку були безуспішні. Підчас повітряних атак на шляхи сполуки з запалом та летовища советів ворог потерпів великі втрати в літаках і транспортному матеріалі.

На півострові Керчі бомбардовано з добрим вислідом портові улаштування. Німецькі ловецькі літаки збили вчорашнього дня в повітряних боях над Каналом і над англійським південним побережжям 11 британських літаків.

Ескадри бойового летунства заатакували останньої ночі постачальні забудування в Савдземіте, спричиняючи знищення та пожари.

40 кілометрів вперед

Ньюорське радіо принесло огляд загального положення на східному фронті, в якому ствердило, що Німеччина знаходиться в добрій позиції. Одночасно прийшли до Берліна військові звідолення, з яких видно, що операції німців на східному фронті принесли поважні територіальні здобутки ще перед властивою офензивою. Останні операції виходять поза границі звичайних дотеперішніх оборонних боїв. А саме подано до відома, що німецьким піхотним дивізіям вдалося в останніх тижнях відкинути большевиків на багатьох фронтових відтинках на 40 км. назад. Отже не тільки американські джерела стверджують, що в німецьких руках даліше знаходиться Харків, Сталіне і Тагарог, але німецький прорив зумів ще крім цього в останньому часі забезпечити собі нові випадкові точки для майбутніх боїв у весняній офензиві.

З китайського фронту

На величезній японсько-китайській фронті ведуться весь час бої. Японські збройні сили, які борються проти війська Чункінгу, тільки на середньому фронті в Китаю взяли до неволі або вбили від 8 грудня 1941 р. до кінця березня 1942 року 2640 жовірів. Крім цього в часі цих операцій японці взяли велику добычу.

ключили умову і поділились спадщиною Юрія II. Тому абсурдом було б твердити про якое польонофілство Юрія II.

Щож до чужинців, то це не були поляки, але німецькі колоністи, які помагали в розбудові наших міст. Спроваджували німецьких колоністів всі наші князі, котрі бажали поширити культуру в своїй державі. Спроваджував німців і князь Данило і давав їм привілеї, бо потребував ремісників, будівничих, малярів і т.д. При їх допомозі збудував Данило Львів, Холм, розбузував Володимир, про який сучасники так висловлювались: „Город якого і в Німеччині не було видати“. Отже не чужинці були приводом убійства, а нахабність боярів, котрі таку перевагу мали над князем, що він сам не міг підписати жадної грамоти, а раз-у-раз після його титулу „З ласки Божої природжений володар Руси“ — підписувались і бояри. А коли король хотів увільнитись від цього боярського нахабного опікунства — бояри отруїли його.

Проф. М. Грушевський у своїй „Ілюстрованій Історії України“ стор. 143, так характеризує володіння

Безнастанний відступ

Бритійські війська та допоміжні китайські сили Чинканшека є в безнастанному відступі. Зокрема сильний наступ та просування японців на півдні від великого бірманського нафтового терену, який майже в цілості опинився в руках японців. Сполука з Бірми до Чункінгу вже зовсім унеможливлена, зокрема коли йде про сполуку з південною частиною Бірми. Весь японський натиск йде на Мандалай, велике місто в північній частині краю. Англійські джерела подають, що британське командування хоче за всяку ціну оборонити цього міста й робить у тім напрямі великі приготування.

В Індії, яка тепер стала воєнним переднім лінією, панує перестрах та нервоність. Кожної хвили очікують японських атак. Все населення з надбережних міст масово втікає вглиб краю. Цей перенолох навіть серед індіців спонукав політичні круги Токіо ще

раз підкреслити добрі заміри японців супроти Індії. Японія бажав собі нової Індії, визволеної з англійського ярма.

На занятих Філіпінських островах йде даліше очищування терену. У висліді останніх боїв два великі Філіпінські острови знаходяться неподільно в руках японців. Тепер обсаджують японські війська менші острови, які не можуть ставити вже опору. Після заняття острова Себу, японці висадили десанти на острові Панай і Вісайскім архіпелазу. Уже зайнято дві місцевості цього острова. Остров Кореджідор даліше обстрілює артилерія і бомбардують літаки. Біля нього в Манільській затоці затовлено американський вилочувач мін на 840 тон з залогом 72 людей.

Загальне число взятих японців в полон воєнків від часу вибуху далекогох Індійської війни вносить 252 тисячі. Між ними є 6.700 американців і понад 33 тисяч філіпінців.

МІСІЯ КРІНСА НЕ ДАЛА ДОСТІ ВИСЛІДУ

Сер Стефорд Крінс, що як відомо поїхав з окремою місією з рамені англійського уряду до Індії, мусів там продовжити свій побут. З коментарів, які у зв'язку з тим опубліковано виходить, що Крінс має перед собою невзначайні труднощі. Зогляду на безпосередню небезпеку, яка повстала у висліді японського походу для Індії та зогляду на тенденції населення Індії у зв'язку з цією подією, Крінс мав на основі вироблених у Лондоні обіднок поставити індіям проєкт зреорганізувати свої політичні взаємини до Великобританії. Для цього Крінс предположив кільком представникам інді-

ського населення деякі проєкти, які мали б бути зреалізовані шобно тоді, коли б індії стаяли по боці альянтів у сучасній війні та понесли невзначайні високі жертви. Представники індіського населення відкинули після довгих нарад пропозиції англійського уряду, що їх передав Крінс. У зв'язку з тим Крінс мав бути задержався в Індії довше, як передбачував, щоб у дальших переговорах найти нову базу для майбутньої згоди. Інформації, що прийшли з Індії, викликали в Лондоні песимістичні настрої щодо вислїду місії Крінса. (ти).

На сході весняні розтопи

Навіть весні дії місцевого характеру на східнім фронті тепер залежать від погоди та весняних розтопів, які перемирили всі дороги в непрохідні — калюжі та болота. Як виходить з фронтових звідолень бойова акція на сході обмежилася в останньому часі тільки до тих місць, де є ще можливі для комунікації дороги. Болота тепер ще більші, як були підчас осінньої офензиви. Глибоко замерзла земля не приймає всієї води, яка є на поверхні, так що цілі поля є залиті водою. Комунікація по східних болотистих дорогах невзначайно тяжка. Якщо яке авто, чи

інший механічний віз з'їде з дороги та застрягне в болоті — він пропащий. А всежтаки мимо цих неймовірних труднощів німецьке постачання відбувається правильно. Особливо доставка амуніції не може зазнати ніякої перерви. Її приходить часом кілька разів переважувати з авт на вози чи такі обладувати вею коней, які є необхідні для транспорту в таких умовах. Вся доставка тепер йде для майбутньої офензиви, якої завдання знаменито масковані і держані в тайні перед противником.

Юрія II: „Хрещений католиком він тепер прийняв православну віру й друге ім'я Юрія, на честь свого діда, і в 1325 р. засів на Галицько-Волинським престолі. Становище його було одначе не легке. Він все таки був чужинцем, всі дивилися на нього підозрливо, а бояри вважали, що він з їх ласки дістався на престіл і хотіли всі правити його іменем. Це йому не подобалося, він обсаджував себе поварниками своїми, різними чехами й німцями, а це давало привід до незадоволення: говорили про нього, що він сприяє католикам, хоче завести католицьку віру, викоринити православну. Бояри, недовольні Юрієм II, що він не слухав їх так, як хотіли вони, самі ширили такі поголоски на його й викликали невдоволення в народі, що він наводить німців, дає їм усякі права, а українців легковажить“.

Отже в „Історії України“ Грушевського навіть згадки нема про поляків, а лиш про чехів і німців, які були, очевидно, латинської віри і звідси пішли сплетні на Юрія II, про його ворожості до православ'я. Адже треба було злочинцям якое

скинути з себе відповідальність за руйну української державности і тому пізніше видумувано всякі „провини“ Юрія II, і пороблено з чехів і німців — „поляків“.

Отже, які б безпідставні закиди не роблено Юрієві II, то факт зістане фактом, що українські анархістично успосіблені бояри, отруївши свого короля, закопали на цілі століття українську державність.

Тому ми сьогодні, коли хочемо критично поставитись до якогось історичного моменту, мусимо також критично ставитись до себе самих і пам'ятати, що за кожний політичний гріх ми будемо мусити гірко відпокутувати і то не тільки ми, але й грядучі покоління і так, як ми сьогодні осуджуємо ті чи інші політичні блуди наших предків, так осудять нас грядучі покоління, коли ми не зуміємо відповісти нашому завданню під важливий сьогоднішній момент.

Пересторогою для нас під сьогоднішній час хай будуть оці слова ідеолога української державности: „В тій давній, вповнений брязкотом оружжя добі відшукаймо те, що становить постійну і незмінну суть сили Українського Народу“.

Нова сполука для німецько-турецького товарообміну

Турецький амбасадор у Берліні Гусев Герде виразив перед своїм відвідом редакторові стамбульського часопису „Сон Поста“ своє вдовілля з того, що після викінчення моста через річку Маріцу, створиться нова сполука для турецько-німецького товарообміну, для якого торговельна умова з минулої осені створила широку базу. Вкінці амбасадор підкреслив, що він повертається до Німеччини не тільки з добрими вражіннями, але і з великими надіями на майбутній розвиток німецько-турецьких взаємин, які спіраються на традиційну приязнь та обостороннє довіря. (ти)

90% жидів

Аргентинський уряд прийняв гострі заходи проти комуністичної агітації. Пороблено кілька лист, на які висапо прізвища комуністичних підюджувачів. Вписання на одну з цих лист рівняється примусовому виселенню з краю. Звичайно, між виселеними комуністами — 90 процент жидів. (ти)

Відбудова наших міст

Відбудова зруйнованих большевиками міст йде своєю вперед. Ось в Дніпропетровську зі знищених 316 будівель відбудовано дотепер при співдіянні німецької влади та українського населення 23 будинки. Над відбудовою працюють інтенсивно теж в Кривім Розі. Цими днями приведено до ладу водопроводи та електрифікацію. В промисловій дільниці міста йде праця в воодиноких вирібнях. Також в Кам'янці Подільській багато вже відбудовано, між иншим міст між старим і новим містом, багато приватних домів та турецьке передмістя. Незабаром будуть закінчені каналізаційні роботи в Луцьку розбирають знищені війною дома та сортують можливий до ужитку будівельний матеріал для нових будівель.

Деклярація волинської „Просвіти“

Головна Рада Української „Просвіти“ на Волині проголосила декларацию, в якій між иншим говорить: На протязі 23-літнього свого панування большевики завдали тяжкі удари українському культурному рухові при чому вони знищили багато вартостей та багато визначних представників української духовної еліти вимордували, застали, або виарештували. На місце правдивої культури насаджували большевистські марксістські доктрини й гололослівні кличі про культуру. Представниками цієї дивовидної культури буд переважно жиди й москалі, які автрюювали душу українського народу та опоганивали його святощі. Про „шляхетні заміри оборонців жінок і матерей“ свідчать найкраще численні жертви замордованих НКВД жінок, матерей і дітей.

Українське населення помагає і даліше буде помагати по своїм силам героїчній Німецькій Армії в її боротьбі проти большевизму. Воно є готове на найбільші жертви, щоб раз назавжди визволитися з під Сталіна, який казав себе називати „батьком народів“, а який був для народів Советського Союзу найбільшим катом і хотів ним стати теж для всіх народів Європи.

Господарські банки в Україні

Новий Господарський Банк відчинено в Бересті. В зв'язку з розбудовою банкової мережі повстали філії в Пинську, Кобрині та Ковелі. Як державна кредитова каса в Луцьку, так само і в станиці почали нетайно свою фінансову діяльність і в великій мірі причиняються до відбудови господарського життя.

ВАСИЛЬ ПАЧОВСЬКИЙ

Для 5 квітня 1942 р. помер у Львові А-Р Василь Пачовський, проф. гімністики, старшина УГА, б. аташе Надвільничної Дипломатичної Місії Української Народної Республіки до Ватикану.

Похорон відбувся 8 квітня ц. р.

Покійний народився 12 січня 1878 р. у Жуличах, золочівського повіту в священничій сім'ї. Українському громадянству знав як глибокий, чутливий лірик та драматург, що брав теми головним чином з історії українського народу. Найвизначніші твори, це збірка поезій „Розсипаний перл" та епос: „Сон української землі" і „Сонце Руїни". Всі твори покійного пов'язані дуже сильно з народною творчістю, надихані національним духом і патріотизмом.

Покійник перебував в Станіславові за української влади як редактор одного тутешнього часопису.

Організація дрібних господарств у годівельній ділянці

Наділ живлення та Хліборобства в галицькому дистрикті вилас до різних дрібних господарств багато розпоряджень, маючи на меті під кожним оглядом, не виключаючи й годівельного, збільшення продукції молока.

Підставою до цього повинен бути підставою до цього повинен бути тур так, щоб домашнім тваринам забезпечити відповідну кількість корму. Наприклад 50 проц. управної площі необхідно підвести під збіжжєві рослини, 32 проц. онові рослини, а 18 проц. під пашні.

Отже ту площу наперед треба вміло й фактово загосподарити, щоб одержати з неї відповідну кількість паші, а через неї й молока. То господар мусить точно придержуватись цих підставових асасад, щоб засобитись пашею на цілий рік. Отже не даремно часу, використайте до двох вечора для розв'язки цієї справи й опорядіться, забезпечіться у відповідну кількість насіння для означеної площі. Для кращої орієнтації подам, скільки приблизно потрібно кормової паші для одної дорослої штуки на цілий рік. На одну штуку потрібно сіна, чи конюшини, або мішанки від 15—20 сот., буряків пашних 40—50 сот., квашанки (сільоз) 40—50 сот., паші на землі на літо (сільоз) 1/4 га пасовища, або таку саму кількість засіяти на пашу.

Дальше 1 000—1 200 метр кв. засадити буряками пашними, 1 000—1 200 метр кв. по половині засіяти (мішанка) кінський зуб з конюшиною, а люцерною чи пашу капусту. Для коня призначається 20 сот. сіна.

Недостачу паші в господарстві полегшити треба докуповувати пашу чи усунувати домашніх тварин. Стосунково паші й обірки повинна бути одна доросла штука на 1,5—2 га загальної площі. А тепер відносно плану управної паші установити заповнення насіння, нерішучо на одну дорослу штуку треба:

- а) На сіно, оскільки нема сіножаті, 6 кг. конюшини, або 50 кг. вики літної.
- б) сочети, окові, 15—2 кг. буряків пашних
- в) на зелену пашу 65 кг. ріпаку чи ріпачку 15 „ люцерни 4 „ вики озимої — 2 кг. жита 91 „ капусти пашної.
- д) На квашанку (сільоз) 40 сот. вики літної 20—40 сот. сіна чи листя бурячаного.

Це все мусить дістати корова через рік, щоб могла давати господареві понад 15 літрів молока денно. Отже й господар мусить добре передумати, щоб відповідний план побудував собі й засобитись в потрібне насіння.

Т. ВИННИК

СХОДИНИ

Студентської Секції

в доміні УОК, в суботу, 18-го ц. м. точно о год. — 6-тих пополудні, —

а рефератом студ. В. Прідуна в а. „Творець Великого Чину“.

КУТОК САМООСВІТНКА

Про національні герби і прапори

Кожний народ і кожна держава мають свої емблеми, герби і прапори. Герб це є відзнака, яку уміщували здавна давня на щитах, печатках, брамах здобутих міст, щоб таким способом зазначити приналежність до якогось володаря чи держави. Нпр. князь Олег Віщий прибив на брамі здобутого Царгороду щит зі своїм гербом.

Ми розрізняємо герби звіринні, що представляють якусь звіря, звичайно таке, яке уважається символом для держави, нпр. відзначається силою, бистротю чи іншими визначними прикметами, нпр. лев, орел, ведмідь, буйвіл і т. д. та герби, які представляють якусь фігуру з неорганічного світу, нпр. тризуб, свастика, будівля, корона, земська куля тощо.

Герби уживали від непам'ятних часів. Згадували ми, що князь Олег у 907 р. прибив свій герб на брамі Царгороду, князь Володимир Великий уміщував свій герб — тризуб на всіх уміщував грошах та на цеглах, уживаних до будови церков і т. п.

Зраду представляли герб у довільних краях, але завжди устійнено краску гербу та краску гербового поля. З не-

тавлення тих двох красок повстали національні агляди державні прапори.

Герб і прапори є у кожного народу в величчю пошану. За зневагу державного гербу чи прапора карється державним законом.

До гербу й прапора треба відноситись з відповідною пошаною. Тому те герб вивішувати все на почесному місці, а при піднятті прапора на всякому роді торжествах усі привітні ставлять на поар і грається національний гимн. Гербу й прапора не треба зривати. Не можна уживати його до зловживань. Не треба гербу, ані національних красок вихвати всюди, де треба й де не треба. А вже зовсім недопускаємо є факт, який має нагоду бачити автор цих рядків: чоботи обшиті на запятках жовто-блакитною ниткою...

Треба дбати, щоб виставлений герб чи прапор був завжди удержаний у відповідному стані і не допускати до того, щоб на прилюдному місці висіли пошанні чи подерті прапори.

Останні знищення прапора чи гербу треба завжди спалити, а ніколи не викладати їх на сміття. (В. Р.)

Про наш зовнішній вигляд

Старинні греки говорили, що завданням виховання є прищипити молоді замшування до добра і краси.

Прищиплення хрестування до добра — це виховання, пошана чужого майна, словності, сумлінності, ошадності, патріотизму та інших людий.

Та не меншим важним є замшування до краси та порядку. Ходить о те, щоб надати собі чи нашому оточенню вигляд, який був би пресмилий для інших і не змушував би їх відвертатися від нас з відразою. В першу чергу треба пам'ятати, що на підставі нашого зовнішнього вигляду люди набувають переконання про нашу вартість взагалі. Тому треба дбати, щоб ми завжди були порядком вбиті й чисті, щоб наш одяг був все в порядку. Хай би він був навіть старий, але чистий, а наше обличчя вичищене.

Дальше треба дбати про культурну поведінку, зокрема про культуру мови, щоб не поганяти її з одної сторони чужими словами, взятими живцем з чужих мов, хоч наша мова має свої відповідні слова. Не говіться також ошадно нашими простяцкими проклятами та сороміцькими словами.

При тому мусимо пам'ятати, що наш зовнішній вигляд та наша поведінка свідчать про нашу культуру і на їх

підставі люди набувають переконання про нашу культурну вартість, виходячи з погляду, що як хтось дбав про себе, так дбати про сарва йому доручити. Тому дуже часто зовнішній вигляд децидує про те, чи ми дістанемо якусь працю, згідно чи добуємося якогось іншого успіху в життю.

Та не тільки треба дбати про свою поверховність. Треба дбати також про культурний і милий вигляд нашого помешкання, нашого дому і цілого нашого оточення.

Отже треба завжди удержувати помешкання в найкращому порядку, ніколи не засмічувати подвір'я, вулиці, площі і т. д. Обов'язком нашої молоді є подбати про те, щоб надати нашим оселям культурного вигляду. Належало би зорганізувати змагання між молоддю, зокрема між дівчатами, за найкраще удержання в ладі помешкань, подвір'я, вулиці Зорганізувати змагання між молоддю між місцевостями за прикращення публичних будинків, церков, шкіл, читальень, громадських домів, тощо, цвітами та гравіюваннями. Нагородами повинні дати громада, кооперативи та делегатури Українських Комітетів.

Треба змобілізувати всі сили, щоб своїй особі надати культурного вигляду, а також нашим домам та оселям і тим виказати перед чужими свою культуру. (В. Р.)

В СПРАВІ ДОСТАВИ МОЛОКА

(тн) — Прийшла весна, а з нею ціла природа почала жити своїм повним життям. Має до цього право й людина, а зокрема діти й молодь, для яких відповідна кількість поживи, необхідна для розвитку і для удержання сил й витривалості у війні хуртовани. Передусім мусить вбачити молоко, що має в собі найважливіші відживні складки. Одовають доставити достатню кількість молока для міста має передусім село і цей обов'язок нормує відповідний розпорядок Губернатору Дистрикту Галичина з дня 20 II 1942. В цьому розпорядку між іншими постановлено:

„Невистарчаюче забезпечення міського населення Галичини в товщі й молока зумовляє потребу збільшеної доставки молока. Доказом достатньої продукції молока й масла є факт, що ці продукти можна набути в потайній торгівлі в достатній кількості. Тому зв'язкою до суспільного населення і рівночасно в приватній доставити такай розпорядок в справі доставки молока:

1. Всі сільсько-господарські заведення і заведення для плекання худоби зобов'язані негайно, при дуже ошадному власному ужитті, доставити в нещадно-повному стані всю кількість молока до тих молочарень, чи збірних станиць, які знаходяться в даній окрузі.
2. Якебудь інша продукція молока заборонена. Виріб масла у власному обсягу дозволений тільки в тих громадах, які не належать до округи, що доставляє молоко.
3. Доставлені, уповажнений закупити в збірному доставному пункті 10% доставленого молока.

4. Годівля повинна молоком в основному заборонена. Телятам можна давати повне молоко тільки в перших чотирьох тижнях від дня народження.

5. Молочними коровами слід вважати всі корови після першого теляти. Корови перед отеленням, які човово не доять, слід вважати за корови молочні.

6. Для доставки молока обов'язують такі максимальні кількості:

1 корова	—	1 літра молока денно
2 корови	—	2,5 „ „ „ „
3 „	—	4 „ „ „ „
4 „	—	6 „ „ „ „
5 „	—	10 „ „ „ „

Від кожної дальшої корови 2,5 літра молока денно

7. Для успішної доставки молока всі міста зобов'язані обрати спеціального громадського урядника, який має дбати про організацію доставки молока. У всіх громадах повинні негайно бути виготовлені списки стану молочних к-рів окремих сільських господарств і згідно з ними слід нормувати доставку молока. Молочарні і збірні пункти для доставки молока відповідні потвердження відбору. Ті громади, які не належать до округи доставки одної з молочарень, чи збірних пунктів для доставки сметани, зобов'язані завести відповідні картотеки доставленого для урядових збірних пунктів молока. Такі картотеки повинні бути найпізніше до 10 кожного місяця предлажені окружному старості, в Уряді Прохарчування і Сільського Господарства (Amt für Ernährung und Landwirtschaft). Посадник чи вїт має подбати про вози для збірної доставки молока й масла.

8. Провина проти цього розпорядження будуть строго покарані.

ЗАВДАННЯ МОЛОЧАРСЬКОЇ КООПЕРАЦІЇ

Найтяжчий для молочарства час — гостра зима й усі труднощі з виживленням худоби минає. Молочарство входить у нову догіншу стадію. Надія на свіжу пашу дає вигляд на країні осяги в продукції молока, а тим самим на виконання обов'язку щодо прожиття населення молоком і його продуктами.

Очевидно, що годівельники молочної худоби повинні до цього відносно підготуватись. Ця підготовка відноситься в першу чергу до справи пасовища, їх поправки, відповідного утримання та раціонального ужиткування. Не менш важним завданням є подбати про додаткову пашу для худоби в часі літнього сезону й придбати потрібну кількість паші на зиму. Тому попри виконання управної площі для збіжжєвих і інших хліборобських продуктів, треба в меншій мірі висіяти різновиди паш.

Вже перед війною ця справа була на загал задовільно налагоджена. Молочарська кооперація, об'єднана в „Молочарський союз“, достарчала різнорідно годівельникам-селянам поважну кількість насіння пашних рослин. Для прикладу наведемо лиш одні рік, а саме 1937, коли „Молочарський союз“ доставив через Районні Молочарні селянам 133 810 кілограмів різнорідного насіння за квоту кругло 74 000 зол. Це вже була поважна кількість і в годівельній господарстві та в продукції молока вона відіграла значну роль.

Це позитивне наставлення годівельників повинні доложити всіх старани, щоб придбати потрібне насіння в своїх округах та використати потрібну для цього площу.

Дальшим основним завданням молочарських кооперативів є виконання обов'язку доставки молока. У зв'язку з тим ясені ці справи управильні. Кожний власник молочної корови повинен доставити всю надлишку молока, по найшаднішому власному ужиткуванню, а щонайменше полані в постанові т. 6 кількість молока до призначення молочарень чи їх збірень. Отличення коров у весняному сезоні та кормлення їх зеленою пашею уможливають всім їх власникам свіжо зм'якати ц-й свій обов'язок.

Важною справою є також відсоток товщу в молоці. Очевидно, що відсоток товщу в молоці залежить від спосабу годівлі, від доброї паші й тому селян-годовельники повинні подбати про раціональне годування, щоб через те осягнути вимаганий відсоток товщу в молоці. Великі маніпуляції з відтяганням товщу, або доливанням до молока води є фальшивуванням, яке карється. Таким нечесним постукуванням селяни не повинні наражуватись на карі.

Самі молочарні повинні доложити всіх старани до того, щоб одержати від доставців якісно найкращий сарівцевої якості продукт. До війни було відомо, що масло вироблене молочарнями об'єднаннями в „Молочарський союз“ було найкращої якості. Ті самі молочарні від кермою „Молочарський союз“ повинні бути в амові й тепер виробити такий же самий щодо якості продукт. Вирадні під цю вору є дещо трудніше з набуттям технічного апаратування урядження, але по деяких дозволеннях і при постійному, дбайливому фаховому догляді можна й при тих умовах добру якість продукту осягнути. Підставою для цього є здержання аразкової чистоти.

Зваживши всі ці те, що молочарство в прохарчуванні населення відіграє величезну роль, повинні всі громадські чинники бути помічниками для молочарень і в усіх їхніх починках давати їм потрібну піддержку. (тн).

Європейська засівна спілка

Німеччина, Італія, Мадарщина, Слованія, Данія й Голандія заступили зацінну діляку з метою підсилення збору збіжжє та яри в усій Європі, зокрема ж в зайнятих східних областях. Найкраще європейське засівне насіння, вироблене в основі у 12-ох найважливіших годівельних фірмах, застосують вже тепер для весняних засівів, в Україні та Східному Краю. Мадарщина доставить при цьому насіння гороху та овівів, Італія — салатів, Данія — брукви і Голандія капусти.

До продажі одна пара жіночих чорних нових мещів ч. 38. Відомість в Друкарні, вул. А. Гіллера 4.

НОВИНКИ

19

КВІТНЯ
1942

СЬОГОДНІ —
НЕДІЛЯ: 2. Мирон. Бат.
ЗАВТРА —
ПОНЕДІЛОК: Георгія св.
ПІСЛЯЗАВТРА —
ВІВТОРОК: Іродіона і і. ап.

Велике зацікавлення імпрезою. Передеродажа квитків вступу на концерти станіславівської капели „Думка“ виказала велике зацікавлення нашого Громадянства цього рода мистецькими імпрезами, що є доказом ароматності ваги і вартості української пісні в широкіх кругах українського населення нашого міста. Як нас інформувала Культурно-Освітній Відділ та УОТ, хорова капела „Думка“ вибирається на концертне турне по важливіх містах галицького Підкарпаття; між іншим гоститиме теж і у Львові. Хто ще не міг забезпечитися в квитки вступу на перший день концерту в суботу дня 18 п. м. о год. 19-15, хай у власному інтересі подбас про ці квитки на другий день концерту в неділю дня 19 п. м. о год. 19-15. Пригадуємо, що концерти відбуються в концертній залі при вул. Вірменській 18 (пріт Губернаторської та Вірменської).

Повіщення щодо видачі харчевих карток на місяць травень 1942 року. На основі писемна Аграріально-Господарського Уряду при Округному Старості в Станіславіві з дня 13 квітня 1942 р. ч. 44. Мельдуново-Статистична Група при Уряді м. Станіславова подає арійському населенню оце довідка з 11 днів 1 травня 1942 р. при видачі харчевих карток на місяць травень п. р. переводиться раницю між працівниками і не-раціональними особами. Працівники населення і всі члени родини, тобто дружина та діти до 16 року хатні, одержать крім харчевих карток з головної харчової приділом теж в харчовій картці з додатковим харчевим приділом т. зв. II. Нераціональне населення одержать лише картки з головної харчової приділом. III-би уникнути непорозуміння, доводиться до відомки і Службовий держ. записки. Нім. Сх. Почта, Українська Поліція, Команда міста — Вахм-манда, Залізна Поліційна Станція, Кримінальна Поліція одержать харчові картки тільки з головної харчової приділом без додаткового приділу II. Цей додатковий приділ II одержать вони вирост в Аграріально-Господарському Уряді при Округ. Старості 2. Якщо муж не працює і не може виказатися лікарським свідоцтвом, що він неадійний до праці, а дружина його працює, тоді дружина і діти одержать крім карток з головної приділом теж II додатковий приділ II, а муж цього додаткового приділу не одержує. 3. До членів родини належать дружина і діти, а їх батьків тут не враховується. Якщо працівничий шлюбного стану, немонахат, провадить самостійно свій дім, тоді може його домашня господарка одержать також крім карток з головної приділом і приділу II, якщо вона ардіно з працівниками є обмежена в Суспільній Обезпечальні. 4. Всі учні, що закінчили 16 рік життя, по предложеженю довідки своєї школи про їх аванси, одержать також додатковий приділ II. 5. Працівники для старців, бурск, інтернати, монастири і т. п. одержать тільки картки з головної харчової приділом. Додатковий приділу мусять жадати від комітетів. 6. Лікарні одержать лише харчові картки з головної приділом. Додатковий приділу одержать від Аграріально-Господарського Уряду. 7. Старші особи, які не працюють, одержать тільки картки з головної харчової приділом. При цьому зазначається, що кожний працівничий особа обовязково мусять найпізніше до дня 20 квітня 1942 р. предложити в Уряді міста індивідуально писемное повідомлення від свогого працівничого, що вона є дійсно обмежена в Суспільній Обезпечальні. Це повідомлення, з найповнішою датою та формально вилане (відпис, печатка), кожний працівничий мусять у више поданому терміні аложити в Мельдуново-Статистичній Групі при Уряді міста в урядовця, що веде свіденцію населення при його вузлі. Шірни посідки, які для більше працівничих, не будуть угляджені. Повідомлення на час таких посідок та неформально їх встановлення може спричинити втрату карток з додатковим харчевим приділом II. Видача харчевих карток для арійського населення на місяць травень 1942 р. переводиться так: 1. Головні родинних родин (господарств) мають аванси в Мельдуново-Статистичній Групі Уряду міста при вул. Губернаторській ч. 31, в кварталі, а саме в арійському, що зазначається як буква 25-го квітня 1942 р. А, Б, В, Г, Г, 27 квітня 1942 р. Д, Е, С, Ж, З, И, Й, І.

25-го квітня 1942 р. К, Л, М, Н, О; 29-го квітня 1942 р. П, Р, С, Т, У; 30 квітня 1942 р. Ф, Х, Ц, Ч, Ш, Щ, Ю, Я. — 2. Всі особисті документи родинних членів родини обовязково треба принести зі собою. — 3. За виготовлення кожної харчової картки оплачується 10 гр. Пра цьому полатється до відомки, що неавібрання на час карток без виказання на писемні важких причин шотигає за собою втрату приділу.

Про обовязок аголошення в Уряді Праці. Всі особи (мужчини і жінки) ненімецького походження, як також фольксдйтше з білими або зеленими авансами, у віці від 16 до 50 літ життя, обовязані аголошитися в Уряді Праці в Станіславіві при вул. Д-ра Франка ч. 17 в часі від 14 до 17 год. після такого порядку (початкові букви прізвищ після латинської азбуки): А-Ф — дня 20 квітня 1942 р., Г-М — дня 21 квітня 1942 р., Н-Р — дня 22 квітня 1942 р., С-З дня 23 квітня 1942 р. — Зі собою треба принести документи, з яких було б видно докладні персональні дані та фахове мануле. Вільні від цього обовязку є німці (Reichsdeutsche) і особи, яким прапедавець потвердить, що вони стоять у постійному службовому відношенні і є обмежені в Суспільній Обезпечальні. Таку довідку треба предявити при піднятті харчевих карток. Врешті вільні від цього обовязку є заможні жінки. Охочені Урядом Праці особи, які одержать від нього мользункову картку, обовязані аголошуватися в Уряді Праці щонайменше раз у місяць передостаннього понеділка кожного місяця. Хто не повинуватися цьому зарядженню, не одержать харчової картки.

Централі насіння лісових дерев. Добрий стан лісу аумовлений добрим насінням. На терені Генералгубернаторства подібусмо навагал мало насінників, бо аж 50% лісової поверхні принадає на арубів і т. ав. молодий ліс (до 40 літ). На поганій стан справ з насінниками вилануло теж і те, що продовж кількох останніх років урожаї на насіння лісових дерев поза Генералгубернаторством теж не були задовільні. Звідси зайшла потреба подбати про забезпечення розвитку лісів при допомозі посиленої збірки насіння. Цією акцією, як теж і справою регуляції насіння лісових насіння буде займатися новостворена урядова станція для лісового насіння (Forstliche Saatstelle), що разом із заводенням дослідів лісових насіння (Waldameerprobungsanstalt) належить до Головного Відділу Лісів. (тп).

Підвищення емеритур. В 25 числі декабря розпорядків Г. Г. поміщено декрет про підвищу підмог емеритам. Від 1-го січня 1942 р. емерити без огляду на висоту одержуваної емеритальної підмоги, одержать місячний додаток до платні у висоті 30 золотих, вдвох по 15 золотих, а сироти по 7 золотих 50 сот.

Перша Поліграфічна Школа з українською мовою навчання. У Львові відкривається перша Поліграфічна Школа з українською мовою навчання, до якої приймаються учні з покінчевою 6-тою класою советської школи. Випис відбуваються при вул. (Шестипільних) Штернштр. 16. Оце вперше шкільне заведення вало на себе завдання вишколити поліграфічних працівників. Досі вони вишколювалися тільки практично у поліграфічних підприємствах, а своє знання доповнювали теоретично на вечірній науці для термінарів. Очевидно, що цей спосіб вишколу був невистарчальний, коли ванит під увагу, що поліграфія, то є друкарство і сполучені з ним галузі промислу, як хеміграфія, фотографія, ретушерство, переплетництво займає почесне місце в промислі і сповняє велике культурне завдання а саме утриманню і масово поширенню писемної та образові теорії людського духа. В той спосіб вона являється могутнім двигуном культури. Вже сама праця друкаря — складача не є механічна робота, вона вимагає не лише зручної, вправної руки і доброго ока, але також быстрого ума і знання, особливо мов. Друкарстві приходиться часто розвизувати правди і ребує при відчитуванні нечтких рукописів авторів, інколи врходиться йому сповнити ведогляд автора, або коректора. Тому складачі часописів або наукових видань, які вимагають посіху, де приходять різні мови і тематичні, лемічні і ав. окремі друкарські знаки, мусять мати значний запас інтелігенції. Саме добра техніка праці тут не вистарчає. У ще вишому ступенні відноситься це до помножування кожного роду табел, ілюстрацій, портретів, мал і т. п. Тут потрібні знання хемії і рисунку, а передусім дару скупченної уваги і точності в роботі, щоб уміло перенести на цинкову плиту малюнок чи рисунок автора, та його часто і вірно репродукувати. Те са-

ме відноситься теж до фотографії, яка вимагає також мистецького наставлення. Переделетництво це знова не лише спосіб доброї, тривкої оправи книжок, але також свого рода мистецтво, якщо йде про добріш люксові оправи, шпрірних пропамятних книг, дуже цінних видав, тощо. Вкінці до друкарства належить машиновий відділ, який вимагає анання відповідних машин і праці з ними. Так отже, щоб стати добрим працівником поліграфічного заведення, треба перейти основний теоретичний та практичний вишкіл. Це завдання має якраз сповнити згадана школа. У ній набере молодь теоретичні відомості, відбуваючи рівночасно практичні вправи в одному з найкращих поліграфічних заведень Львова. Слід сподіватися, що наша молодь скористає з нагоди добути в розмірно короткому часі, бо трьох років науки фахової освіти, що дасть їй можливість працювати у всяких поліграфічних заведеннях, не лиш у краю, але й за кордоном. Це важке для нашої молоді тим більше, що у нас досі було дуже мало добрих фахівців у цій ділянці.

Чотиритя народилися. Ціма днями у селі Ридомелі, Крем'янецької округи, одна українська селянка вродила на світ чотиритя — двох хлопчиків і дві дівчинки. Чотиритя прожили кільканадцять годин. Священник села о. Шарак повідомив, що причиною смерті був брак лікарської опіки. Большевики знищили багато української інтелігенції, в тому числі лікарів, яких дошкульний брак відчуває тепер українське населення.

„Deutsche-Ukraine Zeitung“. Нічого не очікуємо з таким заінтересуванням, як часописів „нова Збруча. Нам цікаве життя буття наших східних братів, проавбування й відродження їхнього національного життя та діло відбудови. Іке там проходить скорими кроками. Та нажал, тамонні українські часописи приходять до нас дуже несправильно. Дехто тут то там приїде, якесь число хтось нам привезе, але те все разом не дає погляду на цілість життя. Одиноким часописом, що в останній час приходить правильно, є „Deutsche Ukraine Zeitung“. Це часопис приначені для німців, зайнятих у Комісаріаті України. Щоденник на 8 сторін великого формату, доводі багато ілюстрований. Зміст, очевидно, в першу чергу, як і в інших німецьких часописах, загально-німецький. Отжеж статті політичні, фелетони, рубрика „Lexikon des Tages“, з дрібними відомостями, а то й із статтями в науки — зокрема географії, природи, статистики і т. д. „Die bunte Welt“, шість у роді нашої „всичина“, „веселий куток“. Багато кореспонденцій з інших країн. На агал аміст доводі багатий і оригінальний в порівнянні з іншими німецькими часописами. Слідне силовання редакції дати часопис, який всесторонньо заспокоював би потреби читача на чужині. — Значне місце займають в часописі листи до редакції й враження та замітки читачів із вражень на Сході. — Про українські справи пишеться не багато, але все таки не менше, як в провінціальних українських часописах, а подекуди навіть більше. В більшості ці статті й доноси на господарські теми про промисел, ремесла, різництво про їх розбудову та розвиток можливості. Дещо місця присвячено населенню та його адібностям. Стрічаємо статті про народні авичаї, обряди, про переживання за большевицьких часів, нотатки з культурного життя. В ряді-годи попадають статейки в українській історії та літературі (шпр. про українську старовину, про Шелченка тощо). Видно бажання редакції заінтересувати часописом і українців, які не авають німецької мови й для тої цілі врвяджено українську рубрику „Новини дня“. Але щоб ту піль осягнути, краще було би при кожній статейці, що могла би мати інтерес для українців, додавати її зміст по українськи. Бажаво було би, щоб в часописі, спінрацювали й українці, які могли би давати більше статей інформаційного характеру про Україну і українців — матеріал для німців, що працюють на Україні, цікавий і прямо необхідний.

Зміни в адміністративному поділі Дистрикту Галичина. Господарські й адміністративні потреби вирішили про розмір і кількість округ Дистрикту Галичина. Дотеперішній поділ навагал брав під увагу межі округ встановлені на часі большевицької окупації. Одначе дослід виявив, що необхідно перевести в адміністративному поділі Галичини необхідні зміни. Найбільш суттєвою зміною було скасування Городенської округи, дальше об'єднання округ Львів-новіт (Lemberg-Land) з округом Львів-Городок. Таким чином територіальний простір т. ав. Великого Львова збільшився в чотири. Отже тепер в склад Дистрикту Галичина крім міста Львова,

який творить окрему адміністративну одиницю, входить 13 округ (Kreishauptha pschaften): Березани, Чортків, Дрогобич, Калуш, Камінка Струмільова, Коломия, Лемберг Львів-новіт, Рава Руська, Самбір, Станіславів, Стрий, Тернопіль, Золочів. (тп).

Слабий приріст населення в Швеції. Один з професорів штокгольмського університету сказав про цю справу так: „Справа населення є тепер без сумніву одною з найважливіх справ шведського народу“. Цими словами підкреслив цей учений, найліпший знавець цих справ, новугу положення, в якому знайшлася Швеція в звязку з упадком числа народни. Він вказав дальше на те, що приріст населення це ще важкіша справа, як оборона краю, бо саме можливість боронити державу залежить у першу чергу від приросту населення. Дійсно, Швеція в протязі останнього десятиріччя своїм спадом уродин перейшла навіть Францію. Вершок становив рік 1934. Тоді родилося 13 літей на 1000 мешканців, а нормально, так щоб удержати існуючий стан треба, щоб родилося 19 на 1000. В році 1938 справа дещо поправилася, бо число уродин піднеслось на 14, а 1940 р. на 15. Цей аріст треба пояснити не так загальним покращанням справи, як збільшенням числа шлюбів. Зате давнішні подруги не виявили сильної тенденції збільшити число своїх родин. Вже давніше один часопис працівників промислу подав таку статистику: на 10) подруг, зайнятих у промислі, 41 є бездітних. 34 мають по одній дитині, 8 більше як по двох, а тільки кілька мають більше як четверо дітей. Дальшою поважною небезпечкою для Швеції є несприродний рух населення з сіл до міст. Наприклад, Што-гольм мав у короткій часі приріст на 10 000 людей, але зовсім не через приріст вродни. Є це несприродне явище, бо на селі зовсім не прибуває населення, а радше убыває. Зокрема відчувається по селах брак жінок, яких натомість забавато є в містах.

Японська преса. Відомості, які приходять з далекохідного фронту, подаємо часто за японськими газетами. Іх назви зовсім незрозумілі та дивно звучать для нашого вуха. А дивні вони тому, що японська мова належить до зовсім іншої мовної групи, яка а нашою індоєвропейською не має нічого спільного. — Одним з найчастіше названих часописів — це „Токіо-Нічі-Нічі-Шімбун“ — це по-нашому менш-більш те саме, що „Токійський Щоденник“, бо нічі — день, нічі-нічі — дві, шімбун — часопис. Ця газета зачала виходити 1872 р. та стала наслідницею часопису „Кокі Шімбун“, яка поставила була собі завдання поборовати європейські впливи в Японії між іншими в японську пресу, яка почала йти за європейськими авансами. Але боротьба її не мала ніяких успіхів, вона змінила свої погляди та почала виходити як „Токіо-Нічі-Нічі-Шімбун“. Нині вона появляється два рази в день, а наклад її вносить мільон пр-мірників. — Другим часописом, який незвичайно поширився, а часто і тепер його назву можна почути чи в радіо, чи прочитати в газеті — це „Токіо-Асагі-Шімбун“ (асагі — ранне сонце), отже по-простому „Токійська рання газета“. Зачала вона появлятися 1870 р. в місті Йокогамі, а потім перенеслася до Токіо. Вона разом з другою газетою „Осака-асані Шімбун“ з накладом 1.500.000 працівників належить до найбільшого японського концерну „Асагі концерн“. Ці часописи появляються теж двічі на день — з замітничих японських газет належить ще згадати „Осака м-ніні шімбун“ (mainini — кожного дня), яка має багато читачів також на Кор-і. Її наклад вносить 2 мільони. Дальше „Кокумія Шімбун“ („Народня газета“) і „Гохі шімбун“ („Вісти“). Всі вони виходять у Токіо. — Японські бу-ви пишеться згоря адля, а стрічки а правого в лівий бік. Тому наголовки газет знаходяться в горішнім правім куті останньої сторінки, яка для японців є першою титуловою сторінкою.

Проект нової залізниці. Німецьке міністерство комунікацій висуває проект будови великого залізничого шляху, який мав би лучити донецьку область з Німеччиною. Ця залізниця мала б бути по можності чотириторова та мала б іти так, щоб дати можливість сполучи через бічні лінії всім важливішим місцевостям Німеччини. Дорога веда б черпа Горішній Шлесек до Берліна, а звідти до рурського басейну. Горішній Шлесек буде основною точкою сполучи Остмарк (Австрія) Швайцарія й Остмарк — Італія з одного боку й протекторатом — Південна Німеччина з другого боку. Берлін буде другою точкою розгалуження в напрямі на Балтику та до Середньої Німеччини, а також до Гурциї, врешті авгалі для ренти областей цілої західної Європи.

КАТЕРИНА

в театрі ім. Івана Франка

Станіславський театр, по відраханні легкої опери п. з. „Барон Кімзель“, поставив в днях 11-го і 12-го квітня п. р. „Катерину“ Т. Шевченка в музичному оформленні М. Аркаса, віддавши якої зайнявся дир. І. Недільський та дав нам нагоду послухати кілька цікавих музичних партій.

Треба відзначити гру артистів І. Косаковської в ролі матері та Ридженського в ролі батька, як свою грою, голосно фектикулацию, старались підняти ефект співучої старинки і зложити багато почувань у свої ролі.

Багато було теж почувань в голові І. Конійчука в ролі Андрія, та коли б він потрапив до пошеку свого голосу підтягнути ще й гру, тоді був би віддав кваліт свою ролі.

Симпатично представлялась постать артистки Г. Тучинської в ролі Катерини.

ни. Вдалі були деякі картини в II грі, однак мало було в II часті драматичному і надто дзльковатим впадо II акте, що очевидно ставять деякі побажання до характеристикі.

Коли б хтось хотів скритикувати актині В. Мельника в ролі москаля, то критика впадала б дуже відемно, коли б не знати того, що він в останній хвилині вже вичув набораі свою ролі, бо ця ролі мав заграти інший артист, що несподівано захворів.

Гурт, особливо танці, впадали з немалю нервою, однак постаті молодих москалів були штивні.

Декорації були гарні, особливо другої та третьої сценки і вражіння по цій опері залишилися додатні, лиш варто в тому місці пригадати нашому громадянству, щоб живіше інтересувалось театром, який теж може мати малі вигоди до нашого громадянства, що авсіда ставять великі вигоди до театру.

В. ПРІДУН.

ПОДЯКА

Володі Веселинського з першим поділом цьогорічної весни відійшла від нас до нічності наша незабутня донечка і сестричка б. п. Леся Пристаї, учениця 8 класу Української Державної Гімназії в Станіславові.

Великою піддержкою в нашому тяжкому горю були для нас вияви співчуття, потіхи, прихильності та глибокого жалю від Дружин, Знайомих і Товаришок та Товаришів Покійної та численна участь Всеч. Духовенства і Громадянства в сумних похоронних обрадах.

Зокрема складаємо сердечну подяку Із Експедиції Пресою. Кар. Йоанні за переслану нам кондаленцію та відправлення Вексирної Жерти за Душу нашої незабутньої Лосі.

Рівно ж сердечно дякуємо: Всеч. о. Івашкевичей Ч. С. І., який засмотрів прощальну для молодим життям б. п. Лесею Найса. Тайнами в дорогу нічності: Всеч. о. Надграді, який ширю зайнявся улаштуванням похоронів і цілий час своєю присутністю і сердечними словами розради піддержував нас на душі та нічю читав молитви над тілом Покійної: Всечес. о. о. Ігуменові Балагурякові і Володієві Ч. С. В. В., Заліничському, Вапревичей, Бурнадюві, Микитинській, Надграді за відправлення молитви, користежу та панахиди над тілом Покійної в дні жалоби: Всечес. преподобному о. Шамбелієві Луцкові і Всеч. о. о. Ігуи. Балагурякові і Володієві Ч. С. В. В., Івашкевичей Ч. С. І., Балагуряковому, Бурнадюві, Надлиничському, Надграді і Сленкові за провід похорону, дякам п. п. Дувіракові і Струтинському: ІІІ. п. Директоріві О. Левич-

кому і Учительському Збороні Української Державної Гімназії, зокрема Товаришам і Товаришкам Покійної за їх численну і організовану участь в похоронах і відправленні Покійної на місце вічного спочинку: хороні Української Державної Гімназії за чудові жалібні пісні підчас панахиди і похоронів: зокрема Товаришам Покійної, які на своїх молодечих раменах перенесли домовину з тлінними останками в дому жалоби на кладовище: Всеч. о. Бурнадюві за його глибоку думку і красорічну проповідь над могилою: уч. 8 класу Української Державної Гімназії п. Пасецькому за його зворушливі останні слова прощання від імені Товаришок і Товаришів: Працівникам М. Електриків, Товаришам в 8 класі, Товаришкам, ВП. Паневту Мацьковим і ВП. Паневту Маковійчукам за чудові вінки і квіти на могилу: всім Вірним, які своєю численною участю в похоронах віддали останню прислугу незабутній Покійній та помянули її дорогу пам'ять: Всечес. о. о. Канцлеріві Судаконі і др. Остапіву за в дірвалевни заупокійних Служб Вожих.

Вкінці всім тим, які чи словом чи ділом виразили стільки теплих, щадливо відчутих слів співчуття, водкоша ВП. Павлам: інж. Цибрівській в Надвірній та інж. Добринській в Коломиї, які не зликалися трудів недорослі та особисто віддали останню прислугу цій незабутній Лосі — в глибокій зблудній душі наше сердечне Спасибі.

Станіслав'в, квітень 1942.

Богдан, Наталка і Марійка ПРИСТАІ.

Новий територіальний поділ Станіславівської Округи

що обов'язує від 1. IV. 1942 р.

Округа Станіславів

Список міст і волостей.

№	Міста	новіт
1.	Делятин	Делятин
2.	Галич з Залуквою	Галич
3.	Надвірна	Надвірна
4.	Станіславів	Станіславів
5.	Товмач	Товмач
6.	Тисьмениця	

ПОВІТ СТАНІСЛАВІВ

Волость	Громади
1. Богородчани	Богородчани, Богородчани Старі, Глибоке, Гринівка, Лесівка, Нивочин, Саджана.
2. Боднарів	Боднарів, Бринь, Вікторів, Височанка, Комерів, Майдан, Сапогів.
3. Баушль	Баушль, Гаушівці, Побереже, Сілець, Тлів, Яструбень.
4. Лисець	Дрогомирчани, Забереже, Іванківка, Крехівці, Лисець Лисець Старий, Посіч, Рагч, Стебник.
5. Ляхівці (осідок в Богородчанах)	Глебівка, Горохолова, Горохолова Ліс, Грабовець, Дуброва, Ляхівці, Похівка.
6. Пасічна	Загвадь, Клушів, Павелче, Пасічна, Пацків, Рибно, Угринів Доліш., Угринів Горіш., Ямичи.
7. Угорники	Вовчинець, Добрівляна, Зофілка, Кололівка, Ксаверівка, Микитинці, Шалуже, Підчечари, Угорники, Уайнь.
8. Чернів	Братківці, Лядьке шляхецьке, Опришівці, Тисьменичани, Хомяків, Хриплив, Чернів, Чукалівка.

ПОВІТ ГАЛИЧ

1. Блюдниці	Блюдниці, Курнів, Острів, Перлівці, Пукасівці, Селиська, Суботів, Темерівці.
2. Галич — волость	Грибська, Козана, Кринос з Четверками і Підгороддчани, Медина, Медуха з Ворошицею, Пітрич, Семківці, Соля, Св. Станіслав, Тустав з Михайлівкою, Хоростків.
3. Делів	Бішів, Делів, Кінчакі Нові, Кінчакі Старі, Кремлів М-жигірці, Озерце, Тумир.
4. Марямпіль	Водники, Волчків, Дубівці, Лани, Марямпіль, Марямпіль-село.

ПОВІТ НАДВІРНА

1. Гаврилівка	Боднарівка, Велесниця, Велесниця Ліс, Гаврилівка, Глики, Ломаджин, Майдан Гор., Майдан Сер., Парище.
2. Зелена	Зелена, Пасічна, Рафайлова.
3. Перерісль	Волосів, Камінна, Наавазієв, Перерісль, Тарновиця Лісна, Фитків, Цуцлів.
4. Пнів	Битків, Пнів, Стримба.
5. Ро-ільна	Космач, Майдан, Присліп, Росільна, Хмелівка.
6. Солотвина	Бабче, Дзвиняч, Заріче, Манява, Маркова, Монастирчани, Риковець, Солотвина.
7. Старуки	Гвид, Жураки, Молотків, Старуки.
8. Яблінка	Вобряка, Гута, Кривець, Кричса, Пороги, Яблінка.

ПОВІТ ДЕЛЯТИН

1. Заріче — осідок Делятин	Заріче, Лосна, Луг, Ослава Білі, Ослава Чорні, Потік Чорний, Заріче.
2. Ланчин	Добротів, Красна, Кубайка, Ланчин, Служава.
3. Татарів	Норохта, Воронька, Микулчичи, Цолянці, Татарів, Яблоньця.
4. Яремче	Дора, Ясине, Яремче.

ПОВІТ ТОВМАЧ

1. Марківці	Кривотули Старі, Марківці, Одаї ад Слобідка, Погоня, Пшеничники, Слобідка ад Одаї, Хомяківка, Черноліці.
2. Нижнів	Антошівка, Дуброва, Золота Ліпа, Кутиська, Нижнів Новосілка, Петрівці, Смерків.
3. Олеша	Будан, Гориглади, Дельва, Долина, Одаї Горигладські, Олеша.
4. Олешів	Бр'ятишів, Буківна, Загре, Олешів, Острина, Палагичі.
5. Отинія	Бабівка, Виноград, Ворона, Глибока, Голосків, Отинія, Скопівка, Струпаків, Хоросно.
6. Рошнів	Вільшанця, Довге, Милованія, Рошнів, Стриганці, Юрківка.
7. Товмач — волость	Боска, Вікняни, Гринівці, Клубівці, Коляці, Локитки, Надорожна, Попелів, Слобідка ад Товмач, Яцинка.
8. Тарновиця Пільна	Богородчани, Гостів, Закріпці, Королівка, Кривотули Нові, Появлівці, Тарновиця Пільна, Торговиця.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Подалю до відома шав Громадянства міста Станіславова і околиці, що я переняв управу антеки при вул. Адольфа Гітлера ч. 121.

МИХАЙЛО ГОЛОВАТИЙ
антекар.

* Шукаю сина Серлюка Василя, ур. 8 XI. 1919 р., забраного до большевиського в'язьки. Відомости слати на адресу Редакції. 562 (1-2)

Хто знає би про долю Михайла Вовка, с. Дмитра, ур. 8 жовтня 1919 р. в Підчечарах, біли Станіславова, вийтого до червоної армії в листопаді 1939 р., що служив останньо в Рабінську, ярославської області — хай повідомить Дмитра Вовка, село Підчечари, нов Станіславів. 567 (1-1)

Шукаю сина Стеблінського Василя, арештованого 29. IV. 1941 р. До виху війни перебував у Станіславові. Ласкиві відомости слати на адресу: Михайло Стеблінський, Тумир, нов Делів, коло Галича. 569 (1-1)

Шукаю сина Королюка Василя, арештованого в 1940 р., якого вивезено до бережнської тюрми в травні 1941 року. Останній лист в Бердичева 16. VI. 1941. Ласкиві відомости слати на адресу: Анна Королюк, село Ригаїлиха, нов Новосілка, коло Березан. 561 (1-1)

Пошукується Фортеціан. Зголошення: вулиця Гудульська (б. Понитовського) ч. 17, мешк. 1. 55 (1-3)

Хто знайшов „Ausweis“ і інші документи на приваще Дроздович Ярослава — звольте повернути їх до Sicherheitspolizei, вул. Поліції ч. 15 за винагородою 3 днем 11-го п. м. „Ausweis“ тратить свою вартість. 549 (1-1)

Відповідальний редактор:
Дмитро Греголінський.

Видавництво: Українське Видавництво часописів і журналів для Дистрикту Галичина Львів. — Редакція: Станіславів, вул. Лесі Українки ч. 3/І. тел. ч. 16-50. Адміністрація й ексцидиція: Станіславів, вул. Адольфа Гітлера ч. 19. тел. ч. 18-68.

Курс для дошкільних виховниць
Український Округний Комітет у Станіславові понід мляе, що згідно з дозволом Відділу Науки та Наочання ч. 3539 з дня 17-го березня п. р.,
ОДНОМІСЯЧНИЙ КУРС ДОШКІЛЬНИХ ВИХОВНИЦЬ
(Kinderpflegerinnen)
розпочнеться дн 23. IV. 1942 р.
Удільок інформацій і додаткові аголешення приймає Шкільний Відділ при УОК, вул. Г. Герінга ч. 221.
565 (1-3)

Володса Урвана в Боднаріві пошукуе секретаря волости, який має закінчені курси для волосних старшин і секретарів у Станіславові й дошву самовряду пров'язку. Платня після відповідних груп Arbeitsamt'u. Особисті аголешення слати на адресу: волость Боднарів, пошта в місті, округ Станіславів. 560 (1-2)

ПОВІДОМЛЕННЯ
Подалю до відома Українського Громадянства Станіславівщина, що з днем 1-го квітня п. р. переняв з від свій заряд антеку при вул. Хмельницького ч. 2 (код власник Райтман).
Мгр. ІВАН ШМОРГУН
антекар.

Пошукуе праці господарів в місті або на солі старша, вояка жінщина, любить чистоту, з доглядом про-ктькою. Зголошення: І. Барухівна, Станіславів, вул. Лисова ч. 13. 564 (1-1)

ЖАДАЙТЕ ВСЮДИ ТІЛЬКИ

ЯСНОВИД МАМОТ,
ми-тець у проповіданні життєвих випадків, дає висиснення — поради в різних справах. Особисто приймає щодня. Поштою, за залічкою: подати дату уродження і питання Варавно — чотко. Адреса: Краків, площа А. Гітлера ч. 465. III нов. Уважливою вкрадені документи: паспорт та інші на приваще Вітчаренко Юрій, Станіславів, вул. Перевадова ч. 11. (2-3)